

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: QE, RD.

Strona pozwana: SATA International - Serviços de Transportes Aéreos SA.

Druga strona postępowania: Ana – Aeroportos de Portugal SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zdarzenie, takie jak to, które miało miejsce w dniu 10 maja 2017 r. na lotnisku w Lizbonie, polegające na ogólnym i istotnym braku zaopatrzenia w paliwo, które uniemożliwiło tankowanie samolotom z powodu awarii systemu pomp czyniącej niemożliwym przetłoczenie paliwa do systemu dystrybucyjnego, za który system odpowiedzialność ponoszą podmioty zarządzające infrastrukturą portu lotniczego, i która to awaria miała wpływ na ciągłość funkcjonowania i operacyjność wspomnianego lotniska, będą przyczyną opóźnień i odwołań 473 lotów, z których 12 zostało przekierowanych, 98 odwołanych, a 363 doznało opóźnień, co dotknęło z kolei 41 000 pasażerów, należy zakwalifikować jako „nadzwyczajną okoliczność” w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia 261/2004⁽¹⁾, która zwalnia przewoźnika lotniczego z obowiązku odszkodowania?
- 2) Czy przewoźnik lotniczy, który wobec niemożliwości zatankowania na lotnisku w Lizbonie z wyżej wymienionego powodu zdecydował się zatankować na alternatywnym lotnisku w pobliżu (Porto) oraz w wyniku tego, że jego załoga z powodu opóźnienia spowodowanego spóźnionym wylotem z lotniska w Lizbonie, jak również tankowaniem na innym lotnisku, nie dysponowała już dostępnym czasem obsługi lotu zgodnie z właściwym prawem, który umożliwiłby odbycie lotu doznającego opóźnienia, postanowił zawrzeć z innym przewoźnikiem lotniczym umowy o dzierżawę statku powietrznego razem z załogą (ACMI) w celu odbycia wspomnianego lotu, wykorzystał wszystkie racjonalne środki w celu ograniczenia opóźnienia lotu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 18 października 2019 r. – Republika Federalna Niemiec/SE

(Sprawa C-768/19)

(2020/C 19/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec

Druga strona postępowania: SE

przy udziale: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w przypadku osoby ubiegającej się o azyl, która przed uzyskaniem pełnoletności przez jej dziecko współtworzące z nią w państwie pochodzenia rodzinę, któremu to dziecku, w następstwie złożenia przed osiągnięciem pełnoletności wniosku o udzielenie ochrony przyznano, po osiągnięciu pełnoletności, status osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej (zwane dalej „beneficjentem ochrony”), przybyła do państwa członkowskiego przyjmującego beneficjenta ochrony, i również w tym państwie złożyła wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej (zwanej dalej „osobą ubiegającą się o azyl”), na gruncie regulacji krajowej odwołującej się, w celu przyznania roszczenia o udzielenie ochrony uzupełniającej jako pochodnej statusu prawnego beneficjenta ochrony, do art. 2 lit. j) dyrektywy 2011/95/UE ⁽¹⁾, dla kwestii, czy beneficjent ochrony jest „małoletni” w rozumieniu art. 2 lit. j) tiret trzecie dyrektywy 2011/95/UE jest miarodajny moment [Or. 3] wydania orzeczenia w przedmiocie wniosku o udzielenie azylu złożonego przez osobę ubiegającą się o azyl, czy też wcześniejszy moment, na przykład moment, w którym:
 - a) beneficjentowi ochrony nadano status osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej,
 - b) osoba ubiegająca się o azyl złożyła swój wniosek o udzielenie azylu,
 - c) osoba ubiegająca się o azyl przybyła do przyjmującego państwa członkowskiego, lub
 - d) beneficjent ochrony złożył wniosek o udzielenie azylu.
- 2) W razie uznania, że
 - a) miarodajna jest chwila złożenia wniosku o udzielenie azylu:

Czy w takim wypadku należy odwołać się do wyrażonego pisemnie, ustnie lub w inny sposób wniosku o udzielenie ochrony, o którym dowiedział się krajowy organ właściwy dla rozpoznania wniosków o udzielenie azylu (wystąpienie o azyl), czy też do formalnie złożonego wniosku o ochronę międzynarodową?
 - b) miarodajna jest chwila wjazdu osoby ubiegającej się o azyl lub moment wystąpienia przez tę osobę z wnioskiem o udzielenie azylu: Czy zależy to również od okoliczności, czy w takiej chwili nie orzeczono jeszcze w przedmiocie wniosku o udzielenie ochrony złożonego przez beneficjenta ochrony, któremu status osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej przyznano w późniejszym czasie.
- 3)
 - a) Jakie wymogi należy postawić w sytuacji opisanej powyżej w pytaniu nr 1 dla uznania, że osoba ubiegająca się o azyl jest „członkiem rodziny” [art. 2 lit. j) dyrektywy 2011/95/UE] przebywającym „w związku z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej w tym samym państwie członkowskim”, w którym przebywa osoba, której udzielono ochrony międzynarodowej i z którym to członkiem rodzina „istniała już w państwie pochodzenia”? Czy w szczególności powyższe zakłada wymóg, aby życie rodzinne pomiędzy beneficjentem ochrony i osobą ubiegającą się o azyl w rozumieniu art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej zostało podjęte na nowo w przyjmującym państwie członkowskim, czy też wystarczająca jest w tym zakresie sama obecność w tym samym czasie beneficjenta ochrony i osoby ubiegającej się o azyl w przyjmującym państwie członkowskim? Czy rodzic jest również członkiem rodziny, jeżeli wjazd [do przyjmującego państwa członkowskiego] w okolicznościach konkretnego przypadku nie zmierzał do przyjęcia odpowiedzialności w rozumieniu art. 2 lit. j) tiret trzecie dyrektywy 2011/95/UE za osobę, której udzielono ochrony międzynarodowej, a która jest wciąż małoletnia i nie pozostaje w związku małżeńskim? [Or. 4]
 - b) W zakresie, w jakim na pytanie nr 3.a) należy udzielić odpowiedzi, że życie rodzinne między beneficjentem ochrony a osobą ubiegającą się o azyl w rozumieniu art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej musi zostać podjęte na nowo w przyjmującym państwie członkowskim, to czy zależy to od okoliczności, w którym momencie dochodzi do jego podjęcia na nowo? Czy w tym względzie istotne jest zwłaszcza to, czy życie rodzinne zostało przywrócone w określonym terminie po przybyciu osoby ubiegającej się o azyl, w momencie złożenia wniosku przez osobę ubiegającą się o azyl lub w innym momencie, w którym beneficjent ochrony był wciąż małoletni?
- 4) Czy status osoby ubiegającej się o azyl jako członka rodziny w rozumieniu art. 2 lit. j) tiret trzecie dyrektywy 2011/95/UE ustaje wraz z osiągnięciem pełnoletności przez beneficjenta ochrony i związanym z tym ustaniem odpowiedzialności za osobę, która jest małoletnia i nie pozostaje w związku małżeńskim? W przypadku odpowiedzi przeczącej: Czy status członka rodziny (i związane z tym prawa) utrzymuje się po nadejściu takiej chwili bez ograniczenia w czasie, czy też ustaje on po upływie określonego terminu (jeżeli tak, to jakiego?) lub po wystąpieniu określonych zdarzeń (jeżeli tak, to jakich?)

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. 2011, L 337, s. 9).